

عملکرد مدارس جامعه تعلیمات اسلامی در شهر اصفهان

کیمیا کشتی آرا

دانشجوی کارشناسی ارشد

دکتر علی رضا ابطحی فروشانی

عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد

ایران - اصفهان

چکیده

با روی کار آمدن سلسله پهلوی و در زمان سلطنت رضا شاه، برقراری امنیت و تشکیل دولت مقتدر مرکزی در ایران در رأس امور قرار گرفت و تمرکزگرایی روح حاکم بر اقداماتی بود که در جهت استقرار نظام در ایران نوین انجام گرفت.

این خط مشی در عرصه های فرهنگی بویژه در آموزش و پرورش نیز نمود داشت و این نهاد مهم تحت نظرارت دولت فعالیت می کرد و برنامه های آموزشی همانند سایر برنامه ها اهداف خاص دنبال شده از الگوی غربی را پیروی می کرد.

زمینه رشد و شکوفایی نهضت های فرهنگی پس از سقوط رضا شاه فراهم و فعالیت نیروهای مذهبی در جهت اسلامی کردن نظام تعلیم و تربیت آغاز شد.

تأسیس مدارس جامعه تعلیمات اسلامی یکی از نشانه های شروع این حرکت بود، مدارسی که با همت عباسعلی اسلامی در تهران شروع به کار کرد و با هدایت روحانیون و حمایت بازاریان معتقد و مت念佛 در سراسر کشور گسترش یافت.

در شهر اصفهان با کوشش شیخ غلام رضا فیروزیان شعبه هایی از این مدارس تأسیس شد و خیلی زود توانست با ارائه برنامه های آموزشی دینی در کنار مطالب درسی نظر خانواده های متدین اصفهانی را به خود جلب کند و مورد حمایت روحانیون بزرگی مانند آیت الله خادمی قرار گیرد و تا هنگام به اجرا گذاشتن سیاست ملی کلیه مدارس توسط دولت به فعالیت خود ادامه دهد. در تمام مدت فعالیت این مدارس، عملکرد اعضاء آن از نظر نیروهای امنیتی ساواک دور نماندو چهره های شاخص و فعالی مانند شیخ غلام رضا فیروزیان بارها زندانی شدند.

در این پژوهش تلاش شده چگونگی تأسیس و عملکرد این مدارس در شهر اصفهان با تکیه بر اسناد و مدارک موجود و با روش توصیفی - تحلیلی ، به عنوان گوشه ای از مبارزات فرهنگی در زمان پهلوی دوم از جانب روحانیون مورد بررسی قرار گیرد .
واژگان کلیدی : اصفهان - پهلوی دوم - مدارس جامعه تعلیمات اسلامی - عباسعلی اسلامی -
شیخ غلام رضا فیروزیان

مقدمه

نظام آموزشی ایران در اواخر دوره قاجار و به قدرت رسیدن رضا شاه ، عقب مانده و فاقد نظم و یکپارچگی لازم بود.

بیشتر مدارس به صورت خصوصی اداره می شد و برنامه مدونی در خصوص گذراندن مدارج تحصیلی وجود نداشت ، بنابر این از جمله طرح هایی که در دستور کار دولت رضا شاه قرار گرفت رسیدگی به سیستم آموزشی در کشور بود ،اما همانند سایر برنامه های به اجرا در آمده در آن دوران ، برنامه های فرهنگی و آموزشی نیز تحت الشعاع اصول تمرکز گرایی و گرایشات ناسیونالیستی دولت قرار گرفت و در نتیجه مجالی برای اعمال نفوذ از جانب سایر گروهها در برنامه های آموزشی در مدارس باقی نماند و امکان پیداش مدارس خصوصی بسیار محدود شد. مطالب درسی نظام نوین آموزشی در دوره پهلوی ،با توجه به الگوی فرانسوی طرح ریزی شد و از صبغه دینی تعلیمات و آموزش ها بطور چشمگیری کاسته شد .

پس از شهریور ۱۳۲۰ ه.ش/۱۹۴۱ م و باز شدن فضای سیاسی کشور، رویکرد گروه های مذهبی بر سیاست های فرهنگی متتمرکز شد و تکاپوی گسترده ای از جانب کانون های فرهنگی در اوایل سلطنت محمد رضا شاه آغاز شد .

یکی از این کانون ها جامعه تعلیمات اسلامی بود که به دست عباسعلی اسلامی از رو حانیون مبارز آغاز به کار کرد و با حمایت مراجع تقليد و بازاریان متدین فعالیت های خود را گسترش داد و علاوه بر تهران در سایر شهر ها ، از جمله شهر اصفهان نیز شعباتی تأسیس کرد و با ساخت مدارس در مقاطع مختلف تحصیلی موفق به جذب تعداد زیادی دانش آموز شد ، چرا که در کنار مدارس دولتی ، مدارس خصوصی نیز امکان فعالیت یافته بودند.

مؤسس شعبه مدارس جامعه تعلیمات اسلامی در شهر اصفهان شیخ غلام رضا فیروزیان از نزدیکان شیخ عباسعلی اسلامی و شخصیتی مورده حمایت رو حانیون متنفذ اصفهان آیت الله خادمی و طیب بود که با کمک های بازاریانی همچون حاج آقا موسوی و حاج میرزا علی اکبری کازرونی توانست این مدارس را در اصفهان گسترش دهد و با افزایش تعداد شعبات این مدارس در سطح شهر تا هنگام اجرای طرح ملی کردن مدارسازسوزی دولت در سال ۱۳۵۲ ه.ش به فعالیت خود ادeme دهد.

پژوهش هایی در خصوص عملکرد این مدارس صورت گرفته که از جمله می توان به کتاب (جامعه تعلیمات اسلامی) نوشته حمید کرمی پور و یا (مدارس اسلامی در دوره پهلوی دوم) نوشته

ناهید روشن نهاد اشاره کرد که البته مطالب آن ها کلی بوده و صرفاً فعالیت این مدارس در شهر اصفهان را در بر نمی گیردو همچنین از سوی مرکز بررسی اسناد تاریخی کتابی با عنوان (حجۃ الاسلام حاج شیخ عباسعلی اسلامی به روایت اسناد ساواک) به چاپ رسیده که اسناد آن در هنگام نگارش این مقاله مورد استفاده قرار گرفته است.

در این مقاله تلاش شده، سیر فعالیت این مدارس در شهر اصفهان از ابتدای تأسیس مورد بررسی قرار بگیرد تا به این ترتیب گوشه ای از فعالیت های فرهنگی رو حانیون در اصفهان در دوران سلطنت پهلوی دوم روشن شود.

زمینه تشکیل انجمن های مذهبی در شهر اصفهان پس از شهریور ۱۳۲۰ ه.ش/۱۹۴۱ م

زمینه تشکیل انجمن های مذهبی از زمان مشروطه در شهر اصفهان فراهم شد و از آنجایی که این شهر به دلیل سوابق مذهبی مأمن چهره های متنفذی مانند حاج آقا نجفی و حاج آقا نورالله اصفهانی بود، فعالیت این انجمن هادر عرصه های مختلف گسترش یافت. (جعفریان، ۱۳۸۵، ص ۹۹) پس از انقلاب مشروطه، اصفهان نیز متأثر از منازعات فکری تهران بود و تشکیل انجمن های متعدد گویای این مطلب بود. (روضاتی ۱۳۸۸، صص ۸۴-۸۳)

برای نمونه تشکل سیاسی هیئت علمیه اصفهان از جمله معروف ترین این انجمن ها بود. همچنین پس از صدور فرمان مشروطیت نهضت تأسیس مدرسه در اصفهان به وجود آمد. (معتمدی ۱۳۸۶، ص ۲۱) زیرا از اوخر سده ی سیزدهم اندک اندک، مدارس نوین کار خود را در اصفهان آغاز کرده بودند. (ایمانیه، بی تا، ص ۱۵۸)

اما پس از قدرت یابی رضا شاه فضای سیاسی کشور تغییرات چشمگیری یافت و اجازه ادامه فعالیت از انجمن ها گرفته شد. (جعفریان ۱۳۸۵، ص ۱۰۰) و همچنین فعالیت مدارس بر اساس برنامه وحدت سازمانی در زیر نظارت دولت قرار گرفت. (صدیق، ۱۳۵۶، صص ۱۸۷-۱۸۶)

پس از سقوط سلطنت رضا شاه آزادی ناشی از سقوط دیکتاتوری سبب شد تا گروه های مختلف مذهبی امکان فعالیت در شهر ها یمختلف کشور از جمله در شهر اصفهان را بیابند چراکه از دیرباز رو حانیون جایگاه و نفوذ ویژه ای در میان اقشار مختلف مردم شهر اصفهان داشتند. به این ترتیب پس از شهریور ۱۳۲۰ ه.ش/۱۹۴۱ هر کدام از این شخصیت ها با تکیه بر طرفدارانشان به رهبری تشکیلاتی مذهبی اقدام کردند. جلسات بسیاری برگزار شد و رو حانیون از طرق مختلف منجمله منبر و ایجاد خطابه و سخنرانی در جهت تبلیغات مذهبی شروع به فعالیت کردند.

فروپاشی سیاست های تمرکز گرایی (کرونین، ۱۳۸۳، صص ۱۸۶-۱۸۷) و به ویژه در آغاز سلطنت محمد رضا شاه و تظاهر شاه جوان مبنی بر دوری گزیدن از استبداد و توجه به ظواهر مذهب (آوری، ۱۳۷۱، ص ۱۹۲) این امکان را به نخگان سیاسی و نیروهای سرکوب شده مذهبی می داد تا بار دیگر به صحنه سیاست بازگشته و انجمن ها کار خود را از سر گرفته و دست به فعالیت بزنند.

فضای سیاسی کشور نیز به دلیل تلاش حکومت پهلوی دوم در خصوص جلوگیری از نفوذ اندیشه های کمونیست امکان فعالیت به این انجمن های مذهبی رامی داد. (جعفریان، ۱۳۸۵، ص ۹۹) این گونه بود که هیئت هایی همانند، هیئت علمی اصفهان و یالنجمن تبلیغات دینی کار خود را از سر گرفته و گسترش یافتند. (ابراهیمیان، ۱۳۷۹، ص ۱۵۳)

از جمله مجتمع دینی که پس از شهریور ۱۳۴۱ ه.ش/ ۱۹۴۱ م در تهران و سایر شهر ها شروع به کار کرد جامعه تعلیمات اسلامی بود. (جعفریان، ۱۳۸۵، ص ۱۰۰) که از طریق تأسیس مدارس در مقاطع مختلف تحصیلی فعالیت خود را آغاز کرد و شعبه این مدارس در سال ۱۳۲۶ ه.ش/ ۱۹۴۷ م کار خود را در اصفهان شروع کرد. (نیکبخت، ۱۳۹۰، ص ۱۰۶) و فعالیت مدارس در زیر پوشش وزارت فرهنگ قرار گرفت. (صفوی، ۱۳۸۳، ص ۵۴)

قبل از آنکه به نحوه و سیر فعالیت این مدارس در اصفهان پردازیم لازم است درباره بنیانگذار مدارس جامعه تعلیمات اسلامی توضیح مختصراً ارائه شود.

شیخ عباسعلی اسلامی و تأسیس مدارس جامعه تعلیمات اسلامی

Abbasعلی قرائتی سبزواری معروف به اسلامی در سال ۱۳۰۵ ه.ش در شهر سبزوار در خانواده ای متدين به دنیا آمد ، وی تا سی سالگی در سبزوار و مشهد در محضر علماء و اساتید علوم دینی به تحصیل علم پرداخت . مهمترین استاد او در مشهد آیت الله میرزا مهدی اصفهانی بود در سال ۱۳۷۵ ه.ش به همراه عهده ای از مردم خراسان راهی عراق شد و به مدت چند سال در شهر های کربلا و نجف و سامرها سکونت کرد . پس از مدتی به سوریه رفت سپس به نجف بازگشت. (کرمی پور، ۱۳۸۰، ص ۲۱) . حضور و اقامت وی در نجف سبب شد تا محیط فرهنگی و دینی این شهر تأثیر عمیقی بر زندگی و بینش اسلامی او بر جای گذارد و سبب شد رابطه ای نزدیک با علماء و روحانیون این شهر بیابد. (کرمی پور، ۱۳۸۳، ص ۳۴)

در سال ۱۳۱۰ه.ش به مشهد بازگشت و مدتی بعد با مساعدت شوکت الملک علم، حاکم شهر بیرونی و به همراه یکی از دوستانش با هدف تبلیغ احکام دینی راهی هندوستان شدو با یکی از روحانیون برجسته‌ی هندوستان به نام ((نجم العلماء)) مؤسس مدرسه‌ای به نام ((مدرسه الوعاظین)) در لکنهو آشنا شد. فعالیت این مدرسه تأثیر به سزاوی بر وی داشت، چراکه این مدرسه تلاش می‌کرد با تعلیم و تربیت جوانان شیعه و تدریس اصول دینی و فقه ای در کنار علوم و فنون جدید، در مقابله با نظام آموزش انگلیسی‌ها به محافظت از میراث و سنت دینی تشیع بپردازد. (روشن نهاد، ۱۳۸۴، صص ۵۱-۵۰) در این مدرسه علاوه بر دروس فقه و اصول برخی از دروس جدید نظری زبان انگلیسی و مقاله‌نویسی تدریس می‌شد. (مرکز بررسی استناد تاریخی ۱۳۸۳، ص ۰۱) در نهایت اسلامی موفق شد برای تحصیل وارد مدرسه الوعاظین شهر لکنهو شود و با نشان دادن استعداد و لیاقت خود مورد توجه جامعه شیعیان هندوستان واقع گردد، تا جاییکه مسئولیت کتابخانه بزرگ شیعیان شهر رامپوی هندوستان را به عهده گرفت و پس از مدتی از سوی شیعیان هند برای سفر تبلیغی راهی کشور برمی‌شد. (کرمی پور ۱۳۸۳، ص ۳۴)

وی پس از بازگشت به ایران در اوخر سال ۱۳۱۸ه.ش در مشهد اقدام به تشکیل جلسات دینی و آموزش قرآن کرد. فعالیت‌های وی در مشهد سبب شد از جانب نیروهای رژیم پهلوی مورد تعقیب واقع شود و به این ترتیب پس از گذراندن مدت زمانی در اختفا مقارن با اشغال ایران توسط نیروهای متفقین ساکن تهران شد. (کرمی پور، ۱۳۸۰، صص ۲۴-۲۲)

حضور او در تهران مصادف با ایجاد فضای باز سیاسی ناشی از سقوط سلطنت رضاشاه بود و از آنجایی که موضع دربار در خصوص اوضاع فرهنگی و سیاسی کشور بر مقابله با نفوذ اندیشه‌های کمونیستی و فعالیت‌های حزب توده متمرکز بود، در ظاهر برخوردي با ظواهر شریعت و روحانیت صورت نمی‌گرفت، بنابراین شیخ عباسعلی اسلامیدر خلال سال‌های ۱۳۲۲-۱۳۲۸ه.ش به تدریج با همکاری علماء، بازاریان و جمعی از فرهنگیان سلسله مدارس ابتدایی و متوسطه را در تهران تأسیس کرد. مطالب مورد آموزش در این مدارس عبارت از: اصول عقاید استدلالی، اخلاق، تاریخ اسلام، عربی، قرآن با ترجمه و تفسیر بود. (اسلامی، ۱۳۵۵، صص ۲۵-۲۴) در ابتدا در سال ۱۳۲۲ه.ش ۱۹۴۲م ((جمعیت پیروان قرآن)) توسط او تأسیس شد. که یکی از اصول مرامنامه آن ((وادارنمودن جامعه به پیروی از علماء و فقهاء اثنی عشریه)) نشان از ارتباط نزدیک مؤسسه با روحانیت داشت. (کوهستانی نژاد، ۱۳۸۵، ص ۵۱)

عباسعلی اسلامی ، یوسف زاده و رحایی هسته‌ی جامعه تعلیمات اسلامی را شکل دادند، پس از تهران اولین مدرسه در کرمانشاه تأسیس شد.(حسینیان،۱۳۸۱،صص ۴۳۵-۴۳۷) و سپس با حمایت نواب صفوی و آیت الله کاشانیفعالیت‌ها و اقدامات مذهبی حالت پویا و فعال به خود گرفت.(کرمی پور ،۱۳۸۰ ،ص ۳۰)

تأسیس مدارس و سخنرانی‌های مذهبی به ویژه در خصوص موضوعاتی مانند مسئله حجاب مسئله فلسطین و نیز تبلیغات ضد دینی رژیم و مطالب غیر اخلاقی مندرج در روزنامه‌ها و مسائل فرهنگی روز در دستور کار((انجمن تعلیمات اسلامی)) قرار گرفت(سنده شماره ۱) و همین موضوع سبب شد تا آقای اسلامی بارها از جانب ساواک مورد تعقیب واقع شود و بارها به دلیل سخنرانی‌های آتشین دستگیر و زندانی شود.(مرکز بررسی اسناد تاریخی ،۱۳۸۳،ص ۲۴-۱۱) وی به دلیل جهاد فرهنگی و جدیت در مبارزات سیاسی بارها از جانب امام(ره) مورد تجلیل واقع شد .(حسینیان،۱۳۸۱،ص ۴۳۴) وی سرانجام در ۲۰ فروردین ۱۳۶۴ ه.ش در سن ۸۹ سالگی در حالی که بیش از یکصد و هشتاد مدرسه از خود بر جای گذاشته بود در گذشت.(مرکز بررسی اسناد تاریخی ،۱۳۸۳،ص ۲۵) (سنده شماره ۲)

حجت الاسلام حاج شیخ غلام رضا فیروزیان

همانگونه که بیشتر آمد جامعه تعلیمات اسلامی ابتدا در تهران و در دهه بیست شمسی به وجود آمد و به تدریج در سایر شهرها شعب خود را گسترش داد ، شعبه اصفهان توسط شیخ غلام رضا فیروزیان پایه گذاری شد ، که مختصراً به زندگینامه ایشان می پردازیم .

حجت الاسلام حاج شیخ غلام رضا فیروزیان در سال ۱۲۹۸ ه.ش در خانواده‌ای متوسط و مذهبی در جنوب تهران به دنیا آمد . تحصیلات ابتدایی را در تهران سپری کرد . پدرش در شکل گیری شخصیت مذهبی وی و برادرانش نقش مهمی داشت.

وی پس از شهریور ۱۳۶۰ ه.ش و تبعید رضاشاہ از ایران در مدرسه مشیر السلطنه تهران نزد آیت الله شیخ ابو جعفر کرمانی به تحصیل علوم دینی پرداخت و همزمان در جلسات مذهبی که در محل سکونت وی برگزار می شد نیز شرکت می کرد و این جلسات مذهبی زمینه آشنایی ایشان با آیت الله اسلامی را فراهم کرد و به دامادی وی انجامید.(نیکبخت ،۲۰،۱۳۹۰)

حاج شیخ غلام رضا فیروزیان پس از آشنایی با روحانیون مبارزی نظیر مرحوم آیت الله ابوالقاسم کاشانی و حجت الاسلام شیخ عباسعلی اسلامی و همچنین شهیدنواب صفوی در مسیر مبارزات

روحانیت قرار گرفت.(مرکز بررسی اسناد تاریخی وزارت اطلاعات، ۱۳۸۹، ۴۸) (سند شماره^(۳)) پس از آن که از دهه ۱۳۴۰ ه.ش، روحانیت اصفهان دارای تشکیلات و سلسله مراتبی شدند و هریک از آن‌ها اقسام و رده‌ای خاص را رهبری می‌نمودند وی نیز با عنوان رئیس هیأت مدارس در اصفهان کار خود را دنبال کرد(مهرعلیزاده، ۱۳۸۶، صص ۴۱-۴۰) و فعالیت‌های خود را تا پیروزی انقلاب اسلامی ادامه داد.

تأسیس اولین مدرسه‌ی جامعه تعلیمات اسلامی در اصفهان

پیش از حضور غلام رضا فیروزیان در اصفهان زمینه آشنایی در خصوص چگونگی عملکرد جامعه تعلیمات اسلامی در شهر اصفهان وجود داشت، زیرا بر اساس اسناد منتشر شده ساوک پیش از این شیخ عباسعلی اسلامی به منظور تقویت مالی جامعه مزبور و دریافت کمک از سوی روحانیون اغلب مسافرت‌هایی به شهرستان‌های مختلف از جمله شهر اصفهان داشت.(مرکز بررسی اسناد تاریخی، ۱۳۸۳، ص ۲۹۳) (سند شماره^(۴)) همچنین آقای اسلامی برای انجام ماموریت از جانب آیت الله کاشانی بارها به اصفهان سفر کرده بود.(جمعی از مؤلفان، ۱۳۸۹، ص ۶۸) پس از گسترش و موفقیت این مدارس‌درباری درخواست علماء جهت تأسیس مدارس اسلامی در اصفهان، آیت الله اسلامی، شیخ غلام رضا فیروزیان را نماینده خود در تشکیل مدارس معرفی کرد و به این ترتیب این مدارس با همت ایشان (نیکبخت، ۱۳۹۰، ص ۲۰) باقی نیافروشان، تقی هسته‌ای و محمود میر محمد صادقی (حنیف، ۱۳۸۳، ص ۳۷۱) در مرداد ۱۳۲۶ ه.ش در اصفهان تأسیس شد و از سال ۱۳۲۹ ه.ش بر گسترش فعالیت‌ها افروزه شد.(شیخی، ۱۳۸۳، ۱۳۵)

حجه الاسلام فیروزیان ارتباط نزدیک و ارادت خاصی به آیت الله خادمی از علمای مجاهد و مبارز در حوزه علمیه اصفهان داشتند و به دعوت ایشان به اصفهان آمدند و مدتی در منزل سرهنگ حسین نور بخش ساکن شدند.(نیکبخت، ۱۳۹۰، ص ۲۱) همچنین فعالیت‌های شعبه جامعه تعلیمات اسلامی در شهر اصفهان از حمایت آیت الله سید حسن چهارسوسقی برخوردار بود . (شیخی، ۱۳۸۳، ۱۳۵)

آقای فیروزیان قبل از تشکیل کلاس‌ها، طی دیداری با آقای ضیاء علامه، که در آن زمان انجمن تبلیغات دینی را اداره می‌کرد کوشید تا کمک و حمایت وی را به دست آورد (حنیف، ۱۳۸۳، ص

(۳۷۲)

کلاس های مذهبی در حوزه علمیه درب کوشک و به وسیله یکی از طلاب که به نحوی تدریس آشنا بود زیر نظر آقای فیروزیان اداره می شد و در این کلاس ها علاوه بر قرآن ، اصول عقاید و احکام به صورت سوال و جواب آموزش داده می شد.

در ایام ماه مبارک رمضان ضمن گفتگو در خصوص اهمیت و لزوم دانستن مسائل مذهبی ، در مورد روزه و ارزش عبادات به دانش آموزان، آموزش هایی داده می شد .

در این دوران دانش آموزان و محصلین آموزش دیده در جلسات عمومی حضور یافته و در جمع مردم مطالب آموزش دیده را به صورت سوال و جواب بیان می کردند.(نیکبخت، ۱۳۹۰، ص ۹۳) در جریان یکی از این جلسات و دریکی از اولین روزهای تأسیس مدرسه دینیخانواده تاجر سرشناس محمودیه ، عنوان کردند که منزل چهار اتفاقیه ای در کوچه جهانبانیدروازه دولت رابه صور تراپیگان در اختیار هنیت مدیرهای این کلاس های مذهبی می گذارند.(نیکبخت، ۱۳۹۰، ص ۹۵) به این ترتیب کار کلاس در محل جدید آغاز شد ،در آن کلاس ها علاوه بر قرآن و تفسیر تا حدودی به مسائل سیاسی روز توجه می شد .(حنیف، ۱۳۸۳، ص ۳۷۲) پول خرید میز و نیمکت هم از طریق مردم تهیه شد آقای رضا رضازاده مسئول جمع آوری کمک های مردمی بود (حنیف، ۱۳۸۳، ص ۳۷۲) و مدرسه به نام (دبستان جعفری) شعبه جامعه تعلیمات اسلامی نام گذاری شد.(نیکبخت، ۱۳۹۰، ص ۹۵)

با این که این منزل چهار اتفاق بیشتر نداشت و یکی از آنها برای دفتر استفاده می شد ولی به همت آقای عبدالوهاب طالقانی ،محمد باقر نیلفروشان، و چند تن دیگر به اندازه گنجایش اتفاق ها برای شش کلاس محصل پذیرفته شد و نسبت به مدارس دولتی از نظر پیشرفت درسی امتیازاتی کسب نمود.(نیکبخت، ۱۳۹۰، ص ۹۵)

در همین زمان ، میرزا محمد جعفر کازرونی از ثروتمندان اصفهان ، یکی از معازه های پاسازه کازرونی ،واقع در پشت بازارچه نو(در بازار رنگرزها) را به عنوان کتابخانه در اختیار این مدرسه قرار داد و یکی از معلمان اصفهانی به نام آقای توسلی با دریافت حقوق اندک مسئول اداره این کتابخانه شد.

کتاب های مورد نیاز جوانان مذهبی به صورت کرایه یا فروش در اختیار علاقه مندان قرار می گرفت .(حنیف، ۱۳۸۳، ص ۳۷۲-۳۷۳)

چون مدرسه امتیاز نداشت، آخر سال تحصیلی با اجازه ای که جامعه تعلیمات اسلامی مرکز از وزارت فرهنگ داشت محصلین در امتحانات نهایی سایر مدارس رسمی شرکت کرده و تمامی موفق به گرفتن تصدیق ششم شدند.

موقیت محصلان در امتحانات، سخنرانی های مذهبی در مساجد، در مناسبت هایی که روحانیون حاضر و ناظر بودند و همچنین موقیتی که حجت الاسلام فیروزیان در تغییر یک کد خدای بهایی به دست آورد موجب شد هئیت علمیه اعلامیه ای بنی برتأیید جامعه تعلیمات اسلامی و تشویق مردم در کمک به این مدارس صادر کند. (نیکبخت، ۱۳۹۰، ص ۹۶)

پس از انتشار این اعلامیه دعوتی در خصوص تشکیل هئیت مدیره، برای اداره این مدارس به عمل آمد زیرا همه شعبات تحت ریاست یک مدیر و هیأت مدیره مرکزی اداره می شد، ولی هر یک از مدارس وابسته در تهران و شهرستان ها، مدیریت و اعضاء کارد خود را از میان افراد همان شعبه تعیین می نمود (روشن نهاد، ۱۳۸۴، ص ۶۷) به این ترتیب در اصفهان، حضرت آیت الله خادمی و طیب از روحانیون حاج آقا مولوی، مغازای و حاج میرزا علی اکبر کازرونی از بازاری ها آقای سعادتیون معاون اداره ثبت املاک، آقای محمد نوربخش کارمند دارایی و آقای دکتر نواب به همراه آقای فیرویان و سرهنگ نوربخش به عضویت آن در آمده و به کار های اجرایی پرداختند (نیکبخت، ۱۳۹۰، ص ۹۶).

بعد از مدتی بدون اطلاع آقای فیروزیان دانش آموزان مدرسه جعفریه جامعه تعلیمات اسلامی از جانب ناظم به یک مدرسه دولتی در نزدیکی این مدرسه منتقل شدند و تلاش آقای فیروزیان برای باز گرداندن تمام آنها بی نتیجه ماند و تنها نیمی از دانش آموزان با کارنامه به مدرسه بازگشتند، تا آنکه از نواحی مختلف اصفهان به هئیت مدیره تقاضای تأسیس مدرسه فرستاده شد. بعد از مدرسه جعفریه، دومین مدرسه را در محله چهار سوق شیرازی ها که دارای اتاق های کافی برای شش کلاس و دارای صحنه وسیع بود دایر کردند. ماهیانه نود تومان اجاره مکان می شد و از دیپلم حاج آقامفید که از بازاری ها بود جهت کسب امتیاز برای مدرسه استفاده شد و به نام (دبستان مفید شعبه جامعه تعلیمات اسلامی) رسما تابلو نصب شد. (نیکبخت، ۱۳۹۰، ص ۹۷) پس از آن شعبه اصفهان جامعه تعلیمات اسلامی برای احداث مدارس دخترانه و پسرانه اقدام به تأسیس شرکت سهامی فرهنگ اسلامی نمود و با فروش سهامی آن، امر مدرسه سازی را علمی ساخت. (شیخی، ۱۳۸۳، ص ۱۳۶)

به این ترتیب بر شمار مدارس افزوده شد و فعالیت آنها گسترش یافت . از سایر اقدامات جامعه در اصفهان تأسیس کتابخانه ، قرائت خانه در خیابان چهارباغ و دارالصنایع بود.(شیخی ، ۱۳۸۳، ص ۱۳۶) آقای فیروزیان به عنوان مؤسس این مدارس در اصفهان در کنار فعالیت فرهنگی ، از مسائل سیاسی نیز غافل نبود(سندهای ۴) و با شرکت در مبارزات به ویژه در جریان حمایت از آیت الله کاشانی بارها دستگیر و روانه زندان شد. (شیخی، ۱۳۸۳، ص ۲۰۱)

فعالیت‌گلام رضا فیروزیان به دلیل ارتباط نزدیک وی با آیت الله خادمی و شرکت در جلسات روحانیون که ایشان در رأس آن ها قرار داشت از دید ساواک پنهان نبود .(مرکز بررسی اسناد تاریخی وزارت اطلاعات، ۱۳۸۹، ص ۴۸) همچنین این مدارس مکانی برای آموزش کسانی شد که در طی سالین بعد در به پیروزی رساندن انقلاب اسلامی نقش مؤثری داشتند و از جمله مؤسسان و رهبران انقلابی اصفهان که در آن زمان با جامعه در ارتباط بودند می توان به ابوالحسن سپه ، آقای صلوانی دبیر اداره فرهنگ و آقای زهتاب و حاج آقا هسته ای معلم ، و فعال سیاسی و همچنین آقای حسن حداد اشاره کرد .(حنیف ، ۱۳۸۳، ۳۷۴)

برنامه های آموزشی در مدارس جامعه تعلیمات اسلامی در اصفهان

در کنار کتب فنی و تخصص که آموزش آن در کلیه مدارس اجباری بود ، قرآن ، اصول عقاید و احکام به صورت سوال و جواب به دانش آموزان آموخته می شد.

در مدارس ابتدایی ، آموزش اصول و فروع دین در قالب سوال و جواب واژ طریق شعر به کودکان آموزش داده می شد این اشعارکه توسط شخص آقای فیروزیان سروده شده بود مورد استقبال قرار گرفت و حتی در قالب کتاب نیز به چاپ رسیده است.(فیروزیان، بی تا، صص ۴-۱۲) همچنین مطالی در خصوص توجه به امر نماز و معاد و آشنایی با ائمه اطهار در این اشعار به کودکان آموزش می دادند و از شخصیت هاو چهره های شناخته شده ای در تدوین کتب درسی بهره گرفته می شد ، از جمله اشخاصی مانند محمد جواد باهنر و علی غفوری و حسینعلی گلشنی در تدوین کتب دینی مدارس فعال بودند.(نیکبخت ، ۱۰۰- ۱۳۹۰، ۹۹)

در این مدارس علاوه بر تدریس دروس کلاسیک ، برنامه های مذهبی از جمله قرائت قرآن و نماز جماعت نیز برگزار می شد و تدریس تاریخ اسلام و تعلیمات اسلامی که صرفا جنبه ای مذهبی داشت نیز در دستور کار بود .(روشن نهاد ، ۱۳۸۴، ص ۵۶). و می توان گفت نخستین کتاب های دینی مدارس کشور به همت این تشکل تدوین و انتشار یافت .(مدیر شانه چی ، ۱۳۸۵، ص ۴۲)

آقای زمانی مدیر مرکز اصفهان شناسی و خانه ملل از دانش آموختگان مدرسه جعفری اصفهان واقع در خیابان مسجد سید در مقطع دبستان بوده است، ایشان به برگزاری مراسم صحبتگاه در مدرسه اشاره می کنند واز توجه به ساعت کلاس انشاء در این مدرسه یاد می کنند. (مصاحبه نویسنده) این مدارس در سطح شهر اصفهان از پشتیبانی روحانیت برخوردار بود و روحانیون به آن ها رفت و آمد می کردند.

حکومت پهلوی برای نظارت بر مدارس غیردولتی ، دو اقدام پیاپی کرد. در ۱۳۵۲ ش ، با بخششانه منع حجاب ، دبیرستانهای اسلامی دخترانه را محدود کرد و در پی آن ، دولت نظارت و برنامه ریزی و مدیریت مدارس غیردولتی را بر عهده گرفت و بدین ترتیب ، تلاش قشرهای مذهبی جامعه برای اجرای برنامه های تربیتی اسلامی در این مدارس با مخالفت رویه روشد. در پی این اقدامات ، مدارس جامعه تعلیمات اسلامی مانند دیگر مدارس مذهبی با مشکلات متعددی رویرو شدند و فقط تعدادی از دبیرستانهای دخترانه جامعه توانستند به برنامه های آموزشی خود تا ۱۳۵۷ ش ادامه دهند. در ۱۳۵۳ ش دولت برای نظارت بر مدارس غیر دولتی ، تمام دبستانها و مدارس راهنمایی بخش خصوصی را دولتی اعلام کرد و جامعه تعلیمات اسلامی از میان مدارس تحت نظارت خود توانست معدودی از دبیرستانها را حفظ نماید (کرمی پور، ۱۳۸۰ ص ۹۷).

از پیروزی انقلاب اسلامی ۱۳۵۷ه. ش جامعه تعلیمات اسلامی به دلیل شدن مدارس ، تمام مدارس تحت نظارت خود را به آموزش و پرورش داد و بدین ترتیب چهارده سال از فعالیت بازماند تا اینکه در ۱۳۶۸ ش ، در پی تصویب قانون مدارس غیرانتفاعی ، جامعه با اخذ مجوز به تأسیس مدارس اسلامی غیرانتفاعی پرداخت و دبستان سادات اصفهان واقع در خیابان کاوه یکی از مدارس زیر پوشش این جامعه است (حدادعادل، ۱۳۹۱، سایت مدارس جامعه تعلیمات اسلامی)

نتیجه

در پایان می توان گفت تأسیس مدارس جامعه تعلیمات اسلامی به عنوان یک مرکز فرهنگی و اکنشی در برابر تلاش دوره پهلوی اول در راستای ایجاد یک نظام تعلیم و تربیت غیر دینی یا عرفی بود .

این زمینه موقعیتی را فراهم کرد تا روحانیون مبارز با سقوط سلطنت رضا شاه در شهریور ۱۳۲۰ ه.ش و باز شدن فضای سیاسی در سال های آغازین حکومت پهلوی دوم بار دیگر به صحنه بازگشته و با رویکردی جدید در صدد اصلاح نظام تعلیم و تربیت در کشور برآیند.

اقدامات مؤسس مدارس جامعه تعلیمات، عباسعلی اسلامی در تهران و شعبه آن در اصفهان شیخ غلام رضا فیروزیان که در تمامی مراحل ارتباط تنگانگی با مراجع تقیید داشتند از حمایت آنها برخوردار بود حاکی از این تلاش است.

این حرکت از سوی بازاریان متنفذ مورد حمایت مالی و تدارکاتی قرار گرفت و فعالیت آنها از جانب مردم متدين موردن استقبال واقع شد و خیلی زود گسترش یافت.

به این ترتیب این مدارس مکانی برای آموزش کسانی شد که در طی سالیان بعد در به پیروزی رسیدن انقلاب اسلامی نقش موثری داشتند، در حقیقت جامعه تعلیمات اسلامی در کلیه ابعاد خصوصاً در تأسیس مدارس علمی مذهبی، تربیت نسلی را به عهده گرفت که هم مجهز به علوم روز و پذیرفته شده آن زمان بودند و هم نسبت به مبانی معارف و اخلاق اسلامی آشنایی داشتند تربیت چنین نسلی در مدیریت، ادارات، بازار و حضور آنها در صحنه موجب تقویت جریان های نیروهای مذهبی گردید که خود در پذیرش رهبری مرجعیت شیعه و ایدئولوژی آن و انقلاب اسلامی نقش بسیار مؤثری ایفا کرد.

مدارس جامعه تعلیمات اسلامی در مقاطع ابتدایی و راهنمایی کار خود را تا سال ۱۳۵۳ ه.ش ادامه داد و با تصویب قانون آموزش رایگان تمام مدارس آن تحت کنترل دولت در آمد اما دیبرستان های وابسته به آن تا پیروزی انقلاب اسلامی به فعالیت خود ادامه داد و امروزیان جامعه در قالب مدارس غیر انتفاعی به فعالیت خود ادامه می دهد.

فهرست منابع

کتاب‌ها

- ۱- آبراهامیان، یرواند، ۱۳۷۹، ایران بین دو انقلاب از مشروطه تا انقلاب اسلامی، ترجمه کاظم فیروزمند، حسن شمس آوری، محسن مدیر شانه چی، تهران، نشر مرکز، چاپ سوم
- ۲- آوری، پیتر، ۱۳۷۱، تاریخ معاصر ایران از تأسیس سلسله پهلوی تا کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲، ج، ترجمه محمد رفیعی مهرآبادی، تهران، مؤسسه مطبوعاتی عطائی، چاپ دوم
- ۳- اسلامی، عباسعلی، ۱۳۵۵، دو از یاد رفته، ج ۲، بی‌جا، انتشارات روزبه
- ۴- ایمانیه، مجتبی، بی‌تا، تاریخ فرهنگ اصفهان، مراکز تعلمی (از صدر اسلام تا کنون)، اصفهان انتشارات دانشگاه اصفهان
- ۵- جعفریان، رسول، ۱۳۸۵، جریان‌ها و سازمان‌های مذهبی، سیاسی ایران سال ۱۳۲۰-۱۳۵۷، تهران مؤسسه فرهنگی دانش و اندیشه معاصر و مرکز اسناد انقلاب اسلامی، چاپ ششم
- ۶- حسینیان، روح الله، ۱۳۸۱، بیست سال تکاپوی اسلام شیعی در ایران ۱۳۲۰-۱۳۴۰، تهران انتشارات مرکز اسناد انقلاب اسلامی، چاپ اول
- ۷- حنیف، محمد، ۱۳۸۳، اصفهان در انقلاب، ج ۱، تهران، مؤسسه چاپ و نشر عروج معاونت پژوهشی، چاپ اول
- ۸- روشن نهاد، ناهید، ۱۳۸۴، مدارس اسلامی در دوره پهلوی دوم، تهران، مرکز اسناد انقلاب اسلامی، چاپ اول
- ۹- روضاتی، احمد، ۱۳۸۸، معین‌الاسلام و فرهنگ معاصر اصفهان، اصفهان، کانون پژوهش، چاپ اول
- ۱۰- شیخی، ایاس، ۱۳۸۳، اصفهان قلب سیاسی ایران معاصر، اصفهان، انتشارات دادیار با همکاری انتشارات فرهنگ مردم، چاپ اول
- ۱۱- صدیق، عیسی، ۱۳۵۶، دوره مختصر تاریخ فرهنگ ایران، تهران، به سرمایه شرکت سهامی طبع کتاب (خاص)، چاپ هفدهم
- ۱۲- صفوی، امان الله، ۱۳۸۳، تاریخ آموزش و پرورش ایران از ایران باستان تا ۱۳۸۰ه.ش با تأکید بر دوره معاصر، تهران، رشد، چاپ اول
- ۱۳- کرمی پور، حمید، ۱۳۸۰، جامعه تعلیمات اسلامی، تهران، انتشارات مرکز اسناد انقلاب اسلامی، چاپ اول

- ۱۴- کرونین، استفانی، ۱۳۸۳، رضا شاه و شکل گیری ایران نوین (دولت و جامعه در زمان رضا شاه)، ترجمه مرتضی ثابت فر، تهران، جامی
- ۱۵- کوهستانی نژاد، مسعود، ۱۳۸۵، چالش مذهب و مدرنیسم در ایران نیمه اول قرن بیستم، کتاب دوم، تهران، نشر نی، چاپ اول
- ۱۶- مدیر شانه چی، محسن، ۱۳۸۵، فرهنگ احزاب و جمعیت‌های سیاسی، تهران، نشر نگاه معاصر، چاپ اول
- ۱۷- مرکز بررسی اسناد تاریخی، حجت‌الاسلام حاج شیخ عباسعلی اسلامی به روایت اسناد ساواک تهران، مرکز بررسی اسناد تاریخی، چاپ اول
- ۱۸- مرکز بررسی اسناد تاریخی وزارت اطلاعات، ۱۳۸۹، یاران امام به روایت اسناد ساواک (کتاب نوزدهم) حضرت آیت‌الله سید حسین خادمی (خدام شریعت)، تهران، چاپ دوم
- ۱۹- مرکز اسناد ریاست جمهوری، ۱۳۸۸، اسنادی از انجمن‌ها و مجتمع‌های دینی در دوره پهلوی، تهران، مرکز اسناد ریاست جمهوری، چاپ اول
- ۲۰- مهر علیزاده، مهدی، ۱۳۸۶، تاریخ سیاسی انقلاب اسلامی در اصفهان، اصفهان، سازمان فرهنگی تفریحی شهرداری اصفهان، چاپ اول
- ۲۱- معتمدی، اسفندیار، ۱۳۸۶، اصفهان، مدارس نوین و مفاخر آن، اصفهان، سازمان فرهنگی تفریحی شهرداری اصفهان، چاپ اول
- ۲۲- نیکبخت، رحیم، ۱۳۹۰، خاطرات و اسناد فیروزیان، حجت‌الاسلام حاج شیخ غلام رضا فیروزیان، تهران، مرکز اسناد انقلاب اسلامی، چاپ اول

مقاله

۱) کرمی پور، محمد، ۱۳۸۳، ((شورش سفید در آکادمیهای مذهبی/ نگاهی به فعالیت‌های آموزشی و فرهنگی ((جامعه تعلیمات اسلامی در عصر پهلوی دوم)), تاریخ زمانه، سال سوم اردیبهشت، شماره ۲۰، از صفحه ۳۳۳ تا ۳۸۳،

صاحب

صاحب‌های آقای زمانی، اصفهان، ۱۳۹۱

اسناد

- (۱) کوهستانی نژاد، مسعود، ۱۳۸۵، چالش مذهب و مدرنیسم در ایران نیمه اول قرن بیستم، کتاب دوم، تهران، نشر نی، چاپ اول
- (۲) مرکز اسناد ریاست جمهوری، ۱۳۸۱، اسنادی از انجمن‌ها و مجتمع دینی در دوره پهلوی، تهران، مرکز اسناد ریاست جمهوری، چاپ اول
- (۳) مرکز بررسی اسناد تاریخی، حجت الاسلام حاج شیخ عباسعلی اسلامی به روایت اسناد ساوک تهران، مرکز بررسی اسناد تاریخی، چاپ اول

سایت اینترنتی

حدادعادل، فریدالدین، ۱۳۹۱، ((تاریخچه مدارس))، سایت مدارس جامعه تعلیمات اسلامی www.jte.ir

سند شماره ۱

کنگره علوفین ۵۷۹

کنگره علوفین

[گزارش شماره ۱]

[ورود نواب احتشام رضوی به رشت]

جتاب آقای نواب احتشام رضوی به نمایندگی از کنگره علوفین به رشت وارد و موجب خرسندي برادران ديني ما گردیده است.^۱

* * *

[گزارش شماره ۲]

[گزارش از فعالیت انجام شده بر علیه وزیر فرهنگ]

در ۱۳۲۷/۲/۴، دکتر علی اکبر سیاسی وزیر فرهنگ، طی سخنرانی در مجلس، در ارتباط با دین و دانشگاه مطالibi را بیان کرد، متعاقب آن گروههای مذهبی به شدت به سخنان او اعتراض کردند، از جمله در روز یکشنبه پنجم اردیبهشت گروهی به سمت خانه آیت‌الله کاشانی راهپیمایی کردند، در این راهپیمایی، آقای نواب احتشام رضوی پیشوای نهضت مقدس خراسان و رئیس کنگره علوفین و آقای اسلامی مؤسس و رئیس جامعه تعلیمات اسلامی که یکی از خطای شهیر و مردان فدایکار چهان اسلامند را به نمایندگی خویش انتخاب کردند. آقایان برای ایالخ مطالب مردم به عنوان مقام ریاست مجلس و به نمایندگی و معیت نمایندگان طبقات مختلف مردم تهران که بالغ بر صدها نفر بودند به طرف مجلس حرکت کردند. در طلو مجلس و در محیط مجلس از آقایان استقبال شایانی به عمل آمد و هر آن جمعیت جلوی مجلس و به تزايد می‌رفت و آقای نواب احتشام رضوی به داخل مجلس راهنمایی نمودند. آقایان پیام و تقاضای ذیل را از طرف مردم به آقای سردار فاخر رساندند:

۱- دکتر سیاسی که بی دینی و عدم لیاقت ثابت گردید یک روز دیگر باید در رأس فرهنگ نماند.

۲- پس از این اگر از طرف مجلس و دولت و یا هر یک از وکلاه کوچکترین ظاهری بر علیه اسلام و قرآن به عمل آید ناگزیریم و طایف رسمی خود راستی به آنها انجام دیم به قسمی که عبرت دیگران گرد.

پس از ایالخ پیام مردم، آقای سردار فاخر پیغام دادند که دکتر سیاسی بر کنار شد و نظر آقایان تأمین گردید. آقایان اعلام کردند برگزاری این عصر کثیف از وزارت فرهنگ کافی نیست. مردم انفال قطعی او را از ریاست دانشکده تهران نیز خواستارند. آقای قائم مقام‌السلک رفعی که از نمایندگان شریف و مسلمان مجلسند از طرف مجلس و مقام ریاست برای ارضیان آقایان و معاودت مردم، آقایان را ملاقات نموده و در این زمینه نیز قول مساعد دادند.^۲

۱. هفت‌نامه برجیم اسلام، شن ۱۰۲، ۶ خرداد ۱۳۲۷، ص ۳.

۲. هفت‌نامه آیین اسلام، شن ۱۸، ۷۲ اردیبهشت ۱۳۲۷، ص ۲ و ۳.

(برگرفته از کتاب چالش مذهب و مدرنسیم در ایران نوشته مسعود کوهستانی نژاد ص ۵۷۹)

سند شماره ۵۳

برگرفته از کتاب اسنادی از انجمن‌ها و مجامع مذهبی در دوره پهلوی ص ۱۵

سنند شماره ۳

استاد

۱۴۵

سنند شماره ۲۹/۲

[شیر و خورشید]

وزارت کشور

استانداری استان دهم

رونوشت نامه، شماره: ۳۵۰، مورخه: ۱۳۹۷/۶/۱۸

محرمانه

جناب آقای وزیر کشور

عطف به شماره ۴۹۹۱۶ مورخ ۱۳۹۷/۶/۱۱ با اعاده نامه هیأت مدیره تعلیمات اسلامی و
ضمیمه آن به استحضار خاطر عالی می‌رساند که آقایان حاج شیخ عباسی اسلامی و شیخ
غلامرضا فیروزیان می‌خواستند از منبر برای مخالفت با دولت و سازمان شاهنشاهی خدمات
اجتماعی استفاده نمایند و چون اظهارات آن‌ها جنبه اغوا و تحریک داشت از عملیات آن‌ها
جلوگیری به عمل آمده است و در تقاضای اخیر هم که به مناسبت تصویب عوارض شهرداری
در اصفهان به وقوع پیوسته است و در دو روزی که برای تسریع امر جمع‌آوری مازاد
چهارمحال رفتہ و تشنیقاتی در این شهر ایجاد نموده، شیخ غلامرضا فیروزیان دست داشته
است.

استاندار استان دهم

رونوشت مطابق با اصل است. [امضا: ناخوانا]

برگرفته از کتاب استادی از انجمن‌ها و مجتمع مذهبی در دوره پهلوی ص ۱۴۵

سنند شماره ۵

۲۱۷

استناد

سنند شماره ۷۷/۱

[اشیر و خورشید]
وزارت کشور

وزارت کشور

محترماً به عرض می‌رساند: گزارشات شهریانی رشت حاکی است در اوایل بهمن ماه اطلاعی می‌رسد که از طرف جمیعت ترویج اسلام دستور چاپ هزار برگ بیانیه در اطراف رفع حجاب به پایانخانه فردوسی داده شده و قرار است روز جمادی نهم بهمن ماه عده [ای] در منزل آقای لیفکوبی مجتمع و پس از این رسانخانه بیانیه مزبور را بین حاضرین تقسیم نمایند. چون مندرجات بیانیه برخلاف شیوه و مصالح مملکتی بوده طبق دستور آقای استاندار به وسائل مقتصدیه از چاپ آن جلوگیری، ولی آقای صدراتی اشکوری در منزل لیفکوبی با حضور تقریباً ۱۵۰ نفر بر علیه اولیای امور و ارباب چراید و مأمورین شهریانی بیانیه نموده و بعداً در مرور جلوگیری از چاپ بیانیه به شهریانی مراجعته و پاسخ مقضی داده است.

در پندر پهلوی هم روز عید مولود جمیع از اعضای انجمن ترویج اسلام در مسجد سرخی مجتمع و آقایان محقق دبیر دیرستانها و راسخی رئیس فرهنگ لاهیجان به منبر رفاقتند و پس از سخنرانی نشانه [ای] را که از طرف جمیعت ترویج اسلام در تهران نهیه شده [و] منتشر نموده‌اند، در لاهیجان نیز برگ‌های گراور شده فناواری ۱۲ نفر روحانیون به وسیله میرمطاب مشهور به میرلهمیج کارمند فرهنگ و نماینده روزنامه پرجم اسلام منتشر شده که هنوز عکس العملی پیدا نکرده است.

شهریانی رشت علاوه می‌کند طبق بررسی‌هایی که معمول گردیده آقای صدراتی اشکوری به نام حجاب شروع به تبلیغات و تهیه بیانیه نموده بوده که طبق دستور استانداری از انتشار آن جلوگیری و جناب آقای استاندار به آقایان متولی و محقق دبیر دیرستانها که در موضوع مداخله داشته‌اند، تذکرات لازم داده شده است. چند روز قبل شیخ غلام رضا نام فیروزی از طرف انجمن اسلامی تهران و اصفهان به رشت رفته با آقای صدراتی اشکوری ملاقات و در منزل آقایان لیفکوبی و دیباپی که از تجار آنچه هستند، جلساتی تشکیل و تصمیم به نشر بیانیه

۲۱۸

اسنادی از انجمن‌ها و مجامع مذهبی...

می‌گیرند و قصد داشته‌اند بعد از انتشار بیانیه با تعطیل بازار و عدم فروش اجنبان به بانوان به حجاب به متولیات خود پیشترفت دهند و در صورت لزوم و عدم موقوفیت دفعتاً در تمام شهرستان‌ها تعطیل عمومی نمایند. اینک رونوشت بیانیه مزبور به پیوست ایفاده و استحضاراً معروض می‌دارد که راجح به عملیات شیخ غلام رضا فیروزی در اصفهان مراتب طی شماره ۱۳۲۳۵/۵۴۶۴ ۱۳۱۲۵/۲۶۱۱۲۵ [شماره ۲۶۲۸۴-۲۶۲۸۳] گزارش شده و در قسمت مراقبت و جلوگیری از اختلال نظام و آرامش نیز دستور کافی به شهریانی رشت صادر گردیده است.

رئیس شهریانی کل کشور
سرتیپ صفاری

رونوشت برابر اصل است.

برگفته از کتاب اسنادی از انجمن‌ها و مجامع مذهبی در دوره پهلوی صص ۲۱۷-۲۱۸